

1.
E.R.A.T-76.1.927
P-1044

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIK EHITUSKOMITEE
TEADUSLIK RESTAUREERIMISE TÖÖKODA

OBJEKT: Tallinna vanalinn

ŠIFR. NR.: TT-2-68

TELLIJA: Tallinna Arhitektuuri Mälestusmärkide
Kaitse Inspektsioon

TEOSTAJA: Teaduslik Restaureerimise Töökoda

Väljavõtted Tallinna vanimatest
kinnisturaamatutest.

XV osa.

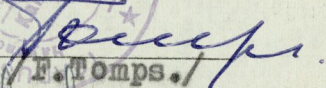
Direktor:

/V. Saks./

Peaspetsialist
ajaloo alal:

/H. Üprus./

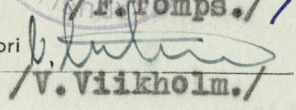
Peaarh.
Peainsener:

/F. Tomps./

Peaspetsialist
arhitektuuri alal:

/R. Zobel./

Projekt-sektori
juhataja:

/V. Viikholm./

Objekti autor:

TALLINN 1968.

Väljavõtted Tallinna vanimatest kinnisturaamatutest, koostatud dots. L.Tiigi poolt 1968.a.

XV osa

Jrk. nr.	Kinnistu aadress	Kinnistu nr-d	Lehtede arv
1.	Niguliste 12	563	4
2.	Niguliste 10	560	3
3.	Niguliste 8	559	2
4.	Niguliste 6	557	4
5.	Niguliste 6	555	4,5
6.	Niguliste 4	554	3
7.	Niguliste 2 / Kullassepa 18	344	5
Kokku:			25,5

25,5 : 24 = 1,06 a/pg.

1,06 x 81,0 = rbl. 85,86 - akteeritud dets. 1968.

[Handwritten signature]
/R.Zobel./

Niguliste 12

Kinnistu nr. 563

See kinnistu linna müntla kõrval kuulus juba 1374. aastal Thidemannus de Revele'le. (Erbeb. II, 481).

11.09.1376 (Erbebuch II, 584) Thidemannus de Revalia laenab raehärralt Johannes Bolemanilt 15 riimarka oma kinnistule, mis asub linna müntla (= domus monete) kõrval.

5.03.1383 (Erbeb. II, 852) raehärra Johannes Boleman määrab ühemargase rendi, mis lasub Thideman van Revele kinnistul, Niguliste kirikule.

16.05.1384 (Erbebuch III, 45) Thidemannus van Revele loovutab oma kinnistu, mis asub Niguliste kalmistu vastas, Johannes ja Petrus Münter'itele (vennad).

7.01.1390 (Erbeb. III, 207) viidatakse siia kui Peter Myntir'i majale.

19.04.1392 (Rentenbuch 225) Henneke (= Johannes) Münter võlgneb (Peter münteri) tütrele 60 riimarka ja poole endisest Thideman van Revele majast.

29.11.1409 (Rentenbuch 452) Godke Strate tõendab, et tema elamul on lasunud ühemargane rent Niguliste kirikule ja nüüd tõendavad sama kiriku võõrmündrid, et see on välja lunastatud. Kui see rendikohustus raamatus leitakse, siis tuleb see kustutada ja Godike maja on kohustusest vaba.
- See on viide 1383.a. härra Joh.Bolemani korraldusele, kus renti määrati kiriku kasuks.

1.04.1451 (Erbebuch III, 1290) Wendele de Wissmundessche ja Strate lese ülesandel raehärrad Albert Rumoer ning Evert Pepersack loovutavad Roetger Potharst'ile tema elamu, mis asub Kuninga tänaval (in der koningstraten), linna müntla (nr. 566) ja härra Jacob van der Moeleni (nr. 560)

4.

vahel, samade õigustega nagu see oli kuulunud Goedeke Strate-
le. Jaani seegile kuulub selles kinnistus 50 riimarka,
millelt makstakse renti mihklipäevaks.

12.04.1470 (Rentenbuch 1076) Rotger Potharst laenab oma
elamule, mis asub (yn der konyneckstrate) müntla ja surnud
härä Jacob van der Moleni (nr. 560) vahel, Pühavaimu seegi
vööründritelt 100 mk., kindergilde'lt 100 mk. ja oma sugu-
laselt Hinrick Smed'ilt elamu ja kahe poe peale veel 900 mk.
- Roetger Potharst sai kodanikuks 1445. aastal ja 1483.a.
mainitakse tema poegi - Rotger ja Hinrik.

1515.a. (AHB, 266-a) Rutgher Pothorst (jun.) loovutab maja,
mis asub Niguliste kiriku juures, müntla (nr. 566) ja Marten
Damesi maja (nr. 560) vahel, oma tütre Gherdeke kaasavarana
Valentin vamme Haghen'ile, kes selle samas edasi loovutab
Meinert Drewes'ile.

- Valentin vamme Haghen sai kodanikuks 1511.a.

- Meinert Drewes oli kullassepp juba 1511.a., sai kodanikuks
1513 ja oli Kanuti gildi oldermaniks. Ta oli abielus kullas-
sepa Bertold Ravensdorpi tütreaga.

1544.a. (AHB, 4-b) Meinert Drewes loovutab oma pojale, Hans
Drewes'ile oma kinnistu tagumise osa (vastu Dunkri tänavat),
s.o. maja ja õue, mis asub müntla õue ja Merten Giselmani
maja (nr.) vahel ning ulatub kuni kambri trepini ja õue
kuni poole kaevuni, millega saab õiguse kaevu kasutamiseks,
ja korrashoiuks (gebruken, beteren unde buwen). Ühtlasi saab
välise värava võtme ja ka korrashoiu kohustuse. Sisemise värava
võti jääb Meinertile ja päritavana suure maja valdajale.

- Hans Drewes sai kullassepa meistriks 1545, oli 1559-62
Kanuti gildi oldermaniks ja suri 1562.a.

27.11.1576 (AHB, 266-a) kohtuotsuse kohaselt loovutatakse Meynart Drewesi maja koos väikese majaga, mis asub müntla õue ja Marten Giselmani maja (nr.) vahel, Lambert Alerp-ile. - See sai kodanikuks 1564 ja oli 1568.a. kullassepa Jürgen Munkenbeke sugulane.

2.11.1585 (AHB, 266-b) surnud Lambert Alerp'i laste võõrmündrid loovutavad nende maja koos päraldistega, nagu see asub linna müntla ja Hans Bade maja (nr. 560) vahel, Marten Widerich'ile. - See oli samuti kullassepp ja sai kodanikuks 1584 ning on surnud enne 1591..a. juunit. Tema lesk abiellus hiljem Hans Stampe'ga ja suri 1622.a.

1.05.1618 (AHB, 266-b) surnud Marten Wiederichi lese, nüüd Hans Stampe naise võõrmündrid loovutavad tema mehele Hans Stampe'le ning selle haiguse tõttu asemikule, Claus Hettling'ile, lesele kuulunud maja ja kinnistu, mis asub müntla ja Hans Bade maja (nr. 560) vahel.

15.05.1663 (NHB, 341) Hans Strahlborn loovutab oma õe, proua Margareta Strahlborni volinikuna surnud Hans Stampe maja, mis asub Kuninga tänaval, surnud bürgermeistri Bernhard Hettlingi pärijate maja (end. müntla nr. 566) ja surnud Berent Nodbecki maja (nr. 560) vahel, Carsten Flugge'le. Selle maja päraldisteks on 1576. aastal mainitud õigus vabaks läbisõiduks läbi surnud Lambert Alerp'i õue ja samuti (kaevu) vee kasutamine.

- Carsten Flugge pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1660.a. kaubasellina ja suri 1682.a.; ta oli abielus Gertrud Stralborniga.

10.05.1717 (NHB, 342-a) kohtufoogt oma ülesandeks loovutab surnud Carsten Flügge nimel oleva maja, mis asub Heinrich

6.

Haeeksi (nr. 566) ja Wolmer Grafe (nr. 560) vahel, kaup-
mehele, Jürgen Mannsfeld'ile.

- See sündis Tallinnas 1689 kullassepa Christoffer Mans-
feldi ja Magdalena Dreyeri pojana, sai kodanikuks 1715
ja suri 1752; ta oli abielus Andreas Berend Frei tütre
Anna Elisabethiga (+1752). Nende tütar Anna Elisabeth
abiellus 1741.a. dr. med. Michael Ludwig Knobloch'iga,
kellele läks üle ka kinnistu. - Viimane oli Tallinna sõja-
väe hospitali peaarstiks ja suri 1768.a.

Kinnistu järgmiseks omanikuks oli nende poeg, dr. med.
Georg Ludwig Knobloch (Hofrat und Land-Physicus), kes
1769 abiellus Anna Catharina Oom'iga ja suri 1826.a.

Kinnistu nr. 563 järgmised omanikud olid:

16.10.1806 - keiserlik ülikool Tartus

13.03.1836 - Heinrich Lehmkuhl, tisler ja 3. gildi kaupmees

12.02.1843 - Hans Heinrich Falck, Instrumentenmacher

14.03.1861 - Robert von Husen, Consulent

05.02.1865 - August Johan von Husen

07.11.1905 - selle tütrede: Selma Nerling, Jenny Beneke ja
Olga Blank

16.08.1924 - Eesti Punane Rist

Märkus: juba 19. sajandi keskpaigas koondati ühise omaniku
kätte kinnistud nr. 563 ja 566 koos nendest varemini
lahutatud osadega Dunkri tänava ääres - nr-id
309 ja 311.

7.01.1390 (Erbebuch III, 207) surnud raehärra (1378-1389)

Albrecht von Rode lese ja laste vöörmündrid loovutavad kinnistu, mis asub Petir Myntiri maja (nr. 563) kõrval, kaevu juures (bi dem sode), kust minnakse Niguliste kiriku juurde (als men gheit tu St. Nicolaus kerken), Berthold Thoysi pojale, Thideman Thoys'ile. Sellega ei ole viimasel enam nõudeõigust lese ja laste vastu (pärandi asjus).

10.05.1392 (Erbeb. III, 274) Thideke Thoys loovutab oma kinnistu, mis asub kaevu juures, Doringi (nr.) vastas, Clawes Sidenensnur'ile. See jääb Thidemanile võlgu 30 mk., millelt tuleb maksta renti lihavõtteks 2 mk.

13.11.1394 (Erbeb. III, 344) Nicolaus Sydenesnur loovutab oma kinnistu, mis asub kaevu juures (juxta puteum sitam, in platea, qua itur ad sanctum Nicolaum) Hermannus van Corne'le. - Viimane oli elukutselt kullassepp, kuid äritses üsna palju kinnistutega.

9.06.1413 (Rentenbuch 499) Herman van Korne määrab selle oma elamu peale oma tütrele Elzebe'le tema ema pärandi arvel 400 riimarka ja 5 kaalumarka ehteid.

8.07.1418 (Erbebuch III, 813) Herman van Corne loovutab kinnistu, mis asub Godke Strate maja (nr. 563) kõrval, oma pojale, Hinrik van Korne'le. Viimase õele Elzebele kuulub selles majas 300 riimarka.

- Nähtavasti abiellumisega on selle kinnistu omanikuks saanud Jacob van der Moelen, keda kinnisturaamatus mainitakse esmakordselt 1440.a. ja kohe raehärrana (Erbebuch III, 1182). Teda mainitakse surnuna 17.05.1465 (Rentenbuch 1058).

10.12.1473 (Rentenbuch 1129) määrati pärandist kinnistud poeg Marquardile, kes pidi õdedele nende osad välja maksma. Marquard van der Molen sai kodanikuks 1472, raehärraks 1482 ja suri 1497.a. Tema lese Elsebe abiellumisel Marten Dames'iga (sai kodanikuks 1499) läks kinnistu üle viimasele.

23.03.1527 (AHB, 265-b) Marten Dames'i lese Elsebe võõrmündrid loovutavad kinnistu, mis asub (koningstrate) Meynhardt Drewesi (nr. 563) ja surnud Schelwenti maja (nr. 557) vahel, s.o. elamu ja õuevärava peal asuv väikemaja, Wilm Rinckhof'ile. - See oli Elzebe õepoeg.

29.10.1535 (AHB, 265-b) surnud Wilhelm Rinckhofi laste võõrmündrid loovutavad Meynerth Drewesi (nr. 563) ja Hinrik Schelwenti maja (nr. 557) vahel asuva kinnistu, s.o. elamu ja selle kõrval asuva väikemaja, Hans Bade'le.

- viimane sai "mustpeaks" 1508, kodanikuks 1523 ja abiellus Alheit Rinckhof'iga.

13.11.1579 (AHB, 277-b) surnud Arenth Reigeri laste võõrmündrid loovutavad Hans Bade'le (jun.) tema isa elamu ja kinnistu koos kõrval, värava peal asuva väikemajaga, mis asuvad (koningstrate) Lambert Alerxi (nr. 563) ja Henrich Grefe (nr. 557) vahel.

- See Hans Bade sai mustpeaks 1552.a.

6.05.1628 (NHB, 340) üldise jumalalaeka eestseisjad müüvad Berent Nottbeck'ile elamu ja selle kõrval, värava peal asuva väikemaja, mis asuvad Hans Stampe (nr. 563) ja Dehne laste lagunenu maja (nr. 557) vahel.

- Berent Nottbeck pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1625, oli kaupmees ja suri 1637; tema lesk, Margareta Bade suri 1673. aastal.

20.10.1663 (NHB, 350-a) Peter Duborg loovutab oma ämma proua Margareta Bade ja selle poja Johan Nodbecki volitustel oma sugulasele Claus Nodbeck'ile selle isale kuulunud kinnistu ja elamu, mis asub Kuninga tänaval, Carsten Flugge (nr. 563) ja Caspar Ratchen'i (nr. 559) vahel.

- Väikemaja oli eraldatud juba 1652.a. (vt. kinnistu nr.559).

- Claus Nottbeck sai kodanikuks 1658 kaubaselina ja suri 1709; ta oli abielus pastori Simon Blankenhageni tütre Anna'ga (+1705).

19.10.1716 (NHB, 351-a) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab Kuninga tänaval, Carsten Flügge (nr. 563) ja Joh. Bartrami maja (nr. 559) vahel asuva, endise Claus Nottbecki maja Wolmar Graffe'le. - See sai kodanikuks 1711 ja suri 1722 ta oli abielus Anna Christina Röpsdorfiga (+1743).

Edasi läks kinnistu nende pojale, kaupmees Wolmar Graff'ile kes sai kodanikuks 1740, raehärraks 1760 ja suri 1780.a.

Kinnistu nr. 560 järgmised omanikud olid:

- 1782 - Johan Carl Girard, kubermanguvalitsuse ametnik
- 21.05.1818 - Johan Carl Girard, 1. gildi kaupmees
- 03.12.1820 - Johan Heinrich Lehmkuhl (tisler) ja tema kolm venda
- 27.08.1857 - Herman Gabriel Gleist, 3. gildi kaupmees
- 16.09.1860 - August Gottfried Döring
- 12.10.1891 - viidud nr. 559 alla.

See kinnistu tekkis 1652. aastal, kui suurest kinnistust (nr. 560) eraldati elamu kõrval, õuevärava peal asuv väikemaja- 22.10.1652 (NHB, 340) surnud Berent Nottbecki lesk Margareta Bade oma lastega müüvad Heinrich Buhrmeister'ile Kuninga tänaval, härra Herman Römeri elamu (nr. 557) ja müüjate elamu (nr. 560) vahel, õuevärava peal asuva väikese maja koos väikese õuega, mis ulatub müürist kuni võlvini (?).

- Heinrich Buhrmeister sai kodanikuks 1648 rätsepasellina ja suri 1656 katku koos naiseaga.

4.10.1662 (NHB, 340-a) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab surnud Hinrich Buhrmeisteri väikese maja Vincent Voss'ile.

- Viimane pärines Hamburgist, sai Tallinna kodanikuks 1659 kaubaselina ja suri 1695; ta oli abielus Jürgen Tunderi tütre Bela'ga.

14.10.1662 (NHB, 340-a) Vincent Voss loovutab selle kinnistu Valentin Mitternacht'ile. - See pärines Mark-Brandenburgist, sai Tallinna kodanikuks 1662 kannusetegijana (Spormacher) ja suri 1689. Teistkordselt abiellus ta lukussepa Friedr. Mülleri lesega, Elisabeth Hoppe'ga, kes 1690.a. abiellus uuesti Wilhelm Kleinsorg'iga, köösnoriga.

5.05.1663 (NHB, 350) Valentin Mitternacht loovutab oma väikese maja, mis asub Kuninga tänaval, Herman Römeri (nr. 557) ja Berent Notbecki (nr. 560) vahel, Caspar Ratken'ile (ka Ratchen). - See pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1660 kaubaselina ja suri 1682. aastal. Tema lesk, Coort Meuseleri tütar Margaretha suri 1684.a. 28.10.1681 (NHB, 350) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab

maja, mis asub H.Römeri (nr. 557) ja surnud Berent Notbecki (nr. 560) vahel, klaassepale Johan Bertram'ile.

- Johan Bertram al. Bartram pärines Hildesheimist, sai Tallinna kodanikuks 1673 ja suri 1697; ta oli abielus klaassepa ja Kanuti gildi oldermani Henrich Bliskawi lese, Catharina Niewert'iga.

Nende tütre Catharina Elisabeth Bartrami kui pärija kaudu olid selle kinnistu valdajaiks järjekorras tema kolm meest:

- 1692-1704 Sebald Schmidt, kes pärines Kuramaalt ja sai Tallinna kodanikuks 1692 rätsepana ning suri 1704;

- 1705-1710 rätsep Jürgen Helwich, kes sai kodanikuks 1706.

- 1711-1726 rätsep Nicolaus Hoppe, kes sai kodanikuks 1711 ja suri 1726.

14.05.1728 (NHB, 350) surnud rätsepmeistri Niclas Hoppe lese, proua Catharina Elisabeth Bertrami nimel ja volitusel loovutab rätsepmeister Michel Friedrich Arents lese maja, mis asub Wolmar Graffe lese (nr. 560) ja B.Chr.Burcharti maja (nr. 557) vahel, köösnermeistrile Johan Günther'ile.

- Johan Günther al. Gintter pärines Posenist, sai Tallinna kodanikuks 1723 ja suri siin 1758, kui oli 70-aastane.

Kinnistu nr. 559 järgmised omanikud olid:

1777 - Johan Christian Walcker, klaasisepp (+1814)

28.10.1810 - August Gottfried Eichler, kirurg

14.01.1849 - Heinrich Heinrichsen, dr. med. et chirurgie

16.11.1856 - Andrei Aleksandri p. Andrejew (?), Peterburist

24.11.1870 - August Gottfried Döring

12.10.1891 - Aleksandrine Augusti t. Döring

12.02.1898 - Hans Otto p. Rougal

04.02.1905 - selle lesk Julia Johani t. Rugal, sünd. Schönberg ja lapsed.

Varasemad teated selle kinnistu kohta pole selgitatavad, kuni selle omanikuks on ilmselt abiellumise teel saanud Lambert Koningisberch, kes puudub ka kodanikeraamatus.

Kinnisturaamatus mainitakse teda esmakordselt 1422.a. (III,891) 5.08.1435 (Rentenbuch 866) Lambert Koningisberch laenab oma kinnistule Niguliste tänaval (in der straten, also men to St.Nicolause geit) oma sugulaselt Tideke Bocholt'ilt 100 riimarka.

23.11.1436 (Erbebuch III, 1133) Lambert Koningisberch loovutab oma sugulasele, Hans Calle'le oma kinnistu, mis asub (in der koningstraten) Lore kiviaida (nr. 555) kõrval. Majal lasub kapital Frederik Medewike laste kasuks.

6.01.1442 (Rentenbuch 931) Hans Kalle laseb kanda 240 mk. võlana bürgermeistri Hinrik Schelwendi kasuks oma majale, mis asub (koningstrate) härra Jacob van der Moleni (nr.560) kõrval.

13.08.1445 (Rentenb. 954) Hans Kalle laenab oma eelmainitud elamule 50 mk. Hans Warde'lt.

23.08.1445 (Rentenbuch 955) Hans Kalle laenab samale majale veel 150 mk. oma naise emalt ja selle pojalt.

3.11.1469 (Rentenb. 932) Hans Kalle poeg Arnd Kalle ja härra Hinrik Schelwend fikseerivad, et 1442.a. laenatud summast on veel võlgu 50 riimarka, millelt renti on 3 mk.

1476.a. (AHB, 264-a) sissekandest selgub, et surnud Hans Kalle'lt on kinnistu läinud üle Wendele Wismundesche'le (= Wismundi lesk Wendele). Nüüd loovutavad viimase nimel kaks venda, Tirke ja Hans Bocholt'id selle kinnistu, mis asub Kuninga tänaval, Marquard van der Moleni (nr. 560) linna müntmeistri Ruthgeri (Potharst, kinnistu 554 ja 344)

poodide vahel, Diderick Kreyenvenger'ile.

- Wismund puudub kodanikeraamatus, kuid D.Kreyenvenger on saanud kodanikuks 1472. aastal.

1535.a. (AHB, 264-a) sissekandest selgub, et see kinnistu, mis asub Wilm Rinckhofi (nr. 560) ja Hans Houweri (nr. 555) vahel, nimelt elamu, on olnud Schelwendi naise kaasavara. Nüüd loovutavad Jacob Kullert ja Hans van Graue selle elamu Hinrick Schelwend'ile kui tema ema kaasavara.

10.05.1536 (AHB, 265-a) loovutavad raehärra Gorth Dellinkhuseni lese vööründrid samale Hinrik Schelwendt'ile ka kõrvalasuva kinnistu (nr. 555) kahe kiviaidaga.

3.11.1553 (AHB, 264-b) surnud Hinrich Schelwenti laste vööründrid loovutavad eelmainitud elamu koos kahe väikese elumajaga (endised aidad!), mis asuvad Hans Bade (nr. 560) ja surnud härra Curdt Dellinkhuseni (nr. 554) vahel, Henrich Greuel'ile. - See sai kodanikuks kaupmehena 1547. aastal.

11.06.1563 (AHB, 277-a) Henrich Grefel loovutab oma elamu koos selle kõrval asuva kahe väikese elumajaga, mis paiknevad Kuninga tänaval, Hans Bade (nr. 560) ja Hans Römeri (nr. 554) vahel, oma kreditoridele.

21.10.1567 (AHB, 277-a) Henrich Grefeli kinnistu pandipidajad loovutavad eelmainitud elamu ja kaks väikest maja surnud Urban Dene pärijatele.

- Urban Dehne sai kodanikuks 1536, oli 1560.a. linna müntmeistriks ja maeti 14.08.1560; tema lesk Barbara oli varemini olnud abielus Martin Roetgers'iga.

1628.a. (NHB, 340) olid siinsed majad juba lagunened (lagunenud olid ka majad, mis asusid Kullassepa ja Kuninga tän. teisel nurgal).

14.05.1639 (NHB, 339) Jumalalaeka eestkostja Claus Wybe loovutab linna kohtufoogtile härra Herman Römer'ile elamu ehitamiseks varemeis majaplatsi koos kahe väikese elamuga. Kinnistu asub Kuninga tänaval, Hans Bade (nr. 560) ja Jürgen Schutte nurgamaja (nr. 554) vahel.

- Herman Römer pärines Westfaalist, sai Tallinnas raehärraks 1630, kohtufoogtiks 1638 ja kämmereriks 1643 ning suri 1659.

9.05.1690 (NHB, 339) surnud kämmereri Herman Römeri pärijate nimel loovutab Herman Adrian Römer Dierich Dunte lesele, proua Elisabeth Römer'ile Kuninga tänaval, Hans Bertrami (nr. 559) ja Michael Ewerringi (nr. 554) vahel asuva elamu ja kaks väikemaja.

- Kämmereri Herman Römeri tütar Elisabeth abiellus 1652.a. Carsten von Drenteln'iga ja 1673.a. Dierich Dunte'ga, kes oli saanud kodanikuks juba 1659 ning suri 1680.a.; Elisabeth Römer suri alles 1708. aastal.

9.05.1690 (NHB, 339) proua Elisabeth Römeri väimehed jne. loovutavad (lese esimesest abielust tütre mehele) kohaliku rootsi koguduse pastorile härra Johan Aulinus'ele eelmainitud suure elamu koos kahe väikesega.

Esimene väikemajadest läks juba 1699.a. Peter Maursperger'ile (vt. kinnistu nr. 555).

6.05.1718 (NHB, 337-II^b) surnud pastori Johannes Aulinuse pärijate volitusel loovutab Peter von Glehn pärijate suure elamu koos väikesega selle kõrval, mis asuvad Henrich Bertrami (nr. 559) ja Peter Maurspergeri (nr. 555) vahel, Berend Christian Burchart'ile.

- See sai kodanikuks 1712 kaubasellina, oli suurgildi vanemaks ja suri 1738.a., tema lesk, Johan von Thiereni tütar

Anna Elisabeth suri 1759.a.

11.04.1760 (NHB, 845) Berend Heinrich Koch Suurgildist (Wortführer) loovutab surnud Berend Christian Burcharti pärijate nimel kaaspärijale, kaupmehele Berend Johan Burchart'ile elamu, mis asub surnud Johan Güntheri maja (nr. 559) ja endise väikemaja, vahel; too väikemaja müüdi juba enne 1728. aastat Berend Sanck'ile, kes selle liitis 1699. aastal siit eraldatud väikemajaga nr. 555 alla.

- Berend Johan Burchart sai kodanikuks 1760.a. kaupmehena ja suri 1776.aastal.

25.10.1782 (NHB, 845) sissekandest selgub, et too kinnistu oli surma järel läinud üle kaupmehele Gustav Adolph Burchart'ile, kes sai kodanikuks 1772 ja suri 1784.a. Tema käest läks kinnistu oksjonile ja nüüd loovutab kohtufoogt oma ülesandeis selle elamu, mis asub klaasissepa Christian Walckeri (nr. 559) ja kübarsepa Johan Christian Heinicke (nr. 555) vahel, portooriumi nootarile Thomas Witte'le, kes selle oksjonilt ostis.

- Viimane sai kodanikuks 1779, oli tolli revidendiks ja portooriumi nootariks; 1781.a. abiellus Gottlieb Burcharti tütre Margareta Elisabethiga (+1831).

Kinnistu nr. 557 järgmised omanikud olid:

- 28.06.1832 - Eduard Johan von Wulfsdorff, meeskohtu assessor
- 28.02.1836 - Johan Mathiesen, rätsepmeister
- 26.03.1853 - Otto Wentzel, kingsepp-meister
- 13.02.1903 - tema pärijad
- 07.03.1903 - Oscar Otto p. Wenzel, provisor
- 25.01.1930 - Konstantin Oskar Wenzeli testamendi alusel tema lesk, Martha Wenzel.

16.02.1366 (Erbebuch II, 181) raehärra Hinricus Crowel loovutab oma isale kuulunud kinnistu (puumaja ja selle kõrval kiviait), mis asub Niguliste kalmistu vastas, Hinricus Haverland'ile.

19.01.1369 (Erbebuch II, 293) laevnik (= nauclerus) Hinricus Haverlant loovutab oma kinnistu, mis asub Niguliste kiriku vastas, koos kiviaidaga Johannes Heydeman'ile.

27.02.1391 (Erbebuch III, 240) Johannes Heydeman loovutab ühe kinnistu koos ühe kiviaidaga (cum una lapidea domo), mis selle juurde kuulub, Niguliste kalmistu vastas, Johannes Lore'le. - Viimane oli Tallinna raehärra aastail 1398-1423.

27.08.1436 (Erbebuch III, 1128) Albert Lore loovutab oma isale kuulunud kiviaida (stenhus), mis asub Niguliste juures, Lambert Koningesbergi maja (nr. 557) kõrval, oma vennale, Hinrik Lore'le.

20.02.1447 (Erbebuch 1283) bürgermeister Johan Haneboell, Narva raehärra Hinrik Loere nimel loovutab Meinerd Loere pojale Hinrik Loere'le ühe kiviaida koos päraldistega, mis asub (in der koningstraten) Hans Kalle (nr. 557) ja Roetger Potharsti (nr. 554) vahel ning samade õigustega, nagu see varemini kuulus härra Johan Loere'le.

1481.a. (AHB, 265-a) sissekandest selgub, et Kuninga tänaval, D.Kreyenvengeri (nr. 557) ja nurgamaja (nr. 554) vahel asuv kinnistu kahe kiviaidaga on kuulunud Rotger Vorman'ile (kodanik 1456. aastast), kelle tahtel nüüd härra Johan Rotert ja härra Marquard van der Molen loovutavad selle tema pojale, Hinrik Vorman'ile. - See sai kodanikuks 1468.a.

9.05.1494 (Rentenbuch 1164) jagatakse surnud Hinrik Vormani

pärandid tema nelja õe vahel ja Kuninga tänaval, Kreyen-
fengeri lese (nr. 557) ning Rotger Pothorsti (nr. 554)
vahel asuv kinnistu kahe majaga (de twe hußer by malckander)
langes surnud Gert Schale lesele.

1501.a. (AHB, 265-a) Gert Schale lese võõrmündrid, härrad
Borchart Herde ja Johan Rotgers loovutavad lesele langenud
kaks kiviaita härra Hinrik Wideman'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1495 ja oli raehärraks 1500-1519
ning koostas oma testamendi 1521. aastal.

2.11.1525 (AHB, 265-a) surnud härra Hinrick Widemani poja
Cort Widemani võõrmündrid loovutavad 1523.a. sõlmitud lepingu
kohaselt need mõlemad majad härra Hinrick Widemani lesele.

9.11.1525 (AHB, 265-a) Hans Houweri naise võõrmündrid
loovutavad eelmainitud kaks maja, mis asuvad Schelwenti
lese (nr. 557) ja Cort Dellinkhußeni (nr. 554) vahel,
lese resp. naise kaasavarana Hans Houwer'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1524, raehärraks 1539, bürger-
meistriks 1550 ning suri 1565. aastal.

4.03.1536 (AHB, 265-a) Hans Houwer loovutab härra Cordt
Dellinckhusen'ile kaks väikest maja, mis asuvad ühise
katuse all, härra Cordti (nr. 554) ja Hinrick Schelwendi
(nr. 557) vahel.

10.05.1536 (AHB, 265-a) surnud härra Cordth Dellinckhuseni
lese võõrmündrid loovutavad eelmainitud kaks maja Hinrick
Schelwenth'ile.

- Eelmainitud Cordt Dellinckhusen sai "mustpeaks" 1518 ja
raehärraks 1525 ning suri 1536.a. märtsis või aprillis.
Ta oli abielus rhr. Euert Hesselsi tütre Magdalenaga.

18.

Hinrick Schelwent liitis seega 1536. aastal need kaks kiviaita (kinnistu nr. 555) oma elamu (nr. 557) juurde ja selle ühise kinnistu omanikeks olid seejärel:

1553 - Henrich Greuel alias Grefe

1563 - tema kreditorid

1567 - Urban Dene pärijad

1639 - Herman Römer

1690 - Elisabeth Römer, Dirich Dunte lesk

1690 - pastor Johan Aulinus

27.10.1699 (NHB, 339-a) Pastor Johan Aulinuse volitusel loovutab Suurgildi vanem Johan Clayhills sadulsepa-ameti oldermanile Peter Maursperger'ile väikese elamu, mis asub Kuninga tänaval, müüja teise väikemaja (veel nr. 557 all) ja surnud Michel Eweringi (Hafenwächter, kinnistu nr. 554) maja vahel. (Sellega tekkis uuesti kinnistu nr. 555).

- Peter Maursperger alias Mauersprenger pärines Meißenist, sai Tallinna kodanikuks 1681 sadulsepana ja suri ilmselt 1710.a. katku. Tema lesk Elisabeth Grachwerk suri alles 1745 ja suutis vahepeal abielluda veel kahe sadulsepaga, kes sel teel said käesoleva kinnistu omanikeks. Need olid:

1) Berend Sanck (ka Sang, Zanck), kes sai kodanikuks 1711 ja suri 1728.a. Lesk abiellus 1732. aastal uuesti -

2) sadulsepaga Johan Gottfried Gente (ka Gänte), kes pärines Hallest, sai Tallinna kodanikuks 1731 ja suri 1745.

Lesk ise suri kaks nädalat hiljem ja kinnistu jäi pärijatele.

Ajavahemikus 1718-1728 oli Berend Sanck omandanud nr. 557 omanikult B.Chr.Burchartilt ka teise väikemaja, mis ka edasises jäi nr. 555 alla.

Pärijaiks olid B.Sancki lapsed - poeg Hinrich Johan Sanck

tütre Anna Dorothea (+1736) ning ratassepa Tobias Simoni (kodanik 1734-1756) poeg, Toompea organist Tobias Gottfried Simon.

24.04.1760 (NHB, 846) pagar Johan Wilhelm Sedorff loovutab Hinrich Johan Sancki ja organisti Tobias Gottfried Simoni nimel ning ülesandel raamatuköitjale Friedrich Jaencken'ile endise B.Sancki elamu ja viimase poolt sellele lisaks ostetud väikemaja, mis B.Sanck kokku ehitas. (combinirt hat).

- Friedrich Jaencken pärines Preisimaalt, sai Tallinna kodanikuks 1734 raamatuköitjana ning suri 1764.a.

21.10.1763 (NHB, 846) kaupmees W.Chr.Burchart loovutab Friedrich Jaenckeni nimel ja volitusel temale kuulunud kinnistu, mis asub Berend Chr. Burcharti (nr. 557) ja Johan Sebastian Stieri (nr. 554) vahel, rätsepmeistrile Erich Thomsen'ile.

- Viimane pärines Vormsist (von Wormbs), sai Tallinna kodanikuks 1752 ja suri 1772.

16.04.1779 (NHB, 846) rätsep Peter Lingren, kui surnud Erich Thomsohni esimesest abielust sündinud ainsa poja võõrmünder, loovutab tolle poja võõrasemale Elisabeth Mollowien'ile ja selle abielulisele eestkostjale, rätsepmeistrile Peter Rasmundt'ile elamu, mis asub B.Joh.Burchardi (nr. 557) ja Joh.Sebastian Stieri (nr. 554) vahel.

- Peter Daniel Rasmundt pärines Rostockist ja sai Tallinna kodanikuks rätsepjana 1774 ning abiellus Erich Thomsohni lese Elisabeth Mollowien'iga.

19.10.1782 (NHB, 846-a) rätsepmeister Peter Rasmundt oma naise nimel loovutab kübarsepale Johan Christian Heinicke'le,

B.J.Burcharti (nr. 557) ja kübersepa Carl Friedrich Richteri vahel asuva elamu koos päraldistega.

- Johan Christian Heinicke pärines Saksimaalt (Sachsen), sai Tallinna kodanikuks 1775 kübersepana (Hutmacher) ning abiellus sadulseppade oldermani Joh. Friedrich Henseli tütre Maria Louisa'ga (+1819).

Kinnistu nr. 555 järgmised omanikud olid:

13.08.1818 - Friedrich Samuel Heinecke, kübersepp

21.12.1843 - Johan Mathiesen, rätsepmeister

20.03.1853 - Otto Wentzel, kingseppmeister

13.02.1903 - selle pärijad

07.03.1903 - Oscar Otto p. Wenzel, proviisor

25.01.1930 - Konstantin Oskar Wenzeli testamendi alusel tema lesk, Martha Wenzel.

Märkus: alates 21.12.1843 on kinnistu nr. 555 ja nr. 557 kuulunud ühistele omanikkudele.

Niguliste nr. 4

Kinnistu nr. 554

See kinnistu on juba 1367. aastal koos nurgapealse nr. 344-ga. Need lahutati kaheks iseseisvaks 1653. aastal ja alates 1888. aastast on need taas kuulunud ühistele omanikkudele.

Käesolevas käsitleme ainult ajavahemikku alates 1655. aastast. 15.05.1655 (NHB, 414-a) Johan Habbe enda eest ja oma naise, Jürgen Thieli tütre Anna (+1675) abielulise eestkostjana ning surnud Jürgen Thieli kõigi laste volitusel loovutab Marten Müller'ile maja ja kinnistu, mis asub Kuninga tänaval (in der Königs-Gaßen), Claus Reimersi (nr. 344) ja härra Herman Römeri väikese elamu (nr. 555) vahel.

- Martin Möller pärines Tallinnast, sai kodanikuks 1652 kingsepana ning abiellus Hedwig Macks'iga (ka Machs), kes vist juba 1658 abiellus Bremenist pärineva kingsepa selliga Herman Wehl'iga (ka Wiehl). See sai kodanikuks 1658, oli siin kingseppade oldermaniks vaheaegadega 1675-1693 ning oli lesega abielludes ka käesoleva kinnistu omanikuks.

16.10.1688 (NHB, 414-a) sissekandest selgub, et Herman Wehl on selle kinnistu edasi müünud Jürgen Drager'ile (ka Trager), kelle nimi puudub kodanikeraamatus. Sellelt on kinnistu langenud tema kreditoridele, kes nüüd mainitud kinnistu loovutavad surnud Hans Krause (ka Kruse, kod. 1678) poja vööründritele, (Nicolaus Kalb ja Barthol. Niebuer, kingsepp 1681. aastast). Need vööründrid loovutavad samal päeval tolle kinnistu edasi Michel Ewering'ile.

- Hans Kruse pärines Anklamist, sai Tallinna kodanikuks 1678 kingsepana ja abiellus kiviraiduri (Bildhauer) Hans Damm'i (kod. 1664-1670) lesega Sophia Israeli t. Itemius'ega.

- Michel Ewering oli ametilt sadamavalvur (Hafenwächter)

ja tema lesk, Maria Brakel abiellus juba 1694.a. tisleri Johan Conrad Meyer'iga, kes sai kodanikuks 1694 ja suri 1713. aastal; ta pärines Dannenbergist ja oli Kanuti gildi oldermaniks.

22.10.1714 (NHB, 425) Henrich Frese loovutab Jumalalaeka nimel Michael Everingi nimel olnud kinnistu, mis asub Kuninga tänaval, Peter Mauersbergeri (nr. 555) ja Gert Blohmi (nr. 344) vahel, kingsepale Jacob Claesen'ile, kes selle 28.09.1714 avalikult oksjonilt ostis.

- Jacob Claesen (kodanikeraamatud Klassen) sai kodanikuks 1711. aastal kingsepana ja suri 1716.a. Kinnistu jäi tema lesele, Dorothea Helena Wieckhorst'ile, kes viis selle edasi oma järgnenud abieludesse -

Too lesk abiellus 1717.a. Danzigist pärineva kingsepaga Jürger Gallien (ka Gollien, kod. 1717-1726) ja 1730.a. Kielist pärineva kingsepaga Jochim Föhg (ka Fögh, kod. 1730-1738).

14.10.1739 (NHB, 425-a) kingsepp-meister Christoph Reimers loovutab lese Dorothea Helena Wieckhorsti eestkostjana tema maja, mis on veel Jacob Claeseni nimel ja asub Kuninga tänaval, Peter Mauerspergeri (nr. 555) ja Peter Reese (nr. 334) vahel, rätsepmeistrile Andreas Oberg'ile.

- See Andreas Oberg pärines Tallinnaest, sai kodanikuks 1737.a. rätsepana ja suri 1767.

23.10.1761 (NHB, 849) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab rätsepmeistri Andreas Obergi endise maja, s.o. elamu, mis asub Friedrich Jaenckeni (nr. 555) ja Carl Hinrich Rees'i (nr. 344) vahel, Johan Sebastian Stier'ile.

- See Johan Sebastian Stier pärines Tallinnast, sai kodanikuks 1745 tinavalajana (Zinngießer), oli ameti oldermaniks ja suri 1779.a.

12.05.1780 (NHB, 849) Joh. Seb. Stieri väimees, tinavalaja Herman Wilhelm Petersen oma naise nimel loovutab viimase isalt päritud elamu kübarsepale Carl Gottfried Richter'ile.

- Viimane pärines Landeshuttest, sai Tallinna kodanikuks 1778 kübarsepana ja suri 1783.a. Tema lesk, kübarseppade oldermani Christian Gabrieli tütar Maria Dorothea abiellus 1786.a. uuesti kübarsepa Johan Wilhelm Arens'iga, kes pärines Võnnu linnast ja sai Tallinna kodanikuks 1786.a.

Kinnistu nr. 554 järgmised omanikud olid:

08.06.1788 - Salomon Krause, rätsepmeister, kod. 1784-1700

19.05.1822 - selle lesk Christina Maria Stammelbach, kes viimasena oli abielus Hahn'iga

04.10.1827 - Georg Heinrich von Suhden, uurmaaker

05.03.1835 - leskproua Dorothea Therese Schwan, sünd. von Suhden

17.09.1857 - Friedrich Moritz Stahlberg, 3. gildi kaupmees

05.09.1869 - Gustav Treufeldt, kingsepp-meister

29.01.1888 - raehärra H. Th. Büttner

06.11.1898 - selle pärijad

01.06.1901 - August-Ferdinand Eduardi p. Schumann

03.03.1909 - Richard Johani p. Rank

20.12.1913 - Joseph Ado p. Abramson

21.08.1933 - Benjamin Rubanovitš.

Märkus: alates 1888. aastast kuulusid kinnistud nr. 554

ja nr. 344 ühistele omanikkudele.

Niguliste 2 / Kullassepa 18

Kinnistu nr. 344

Kinnistu on jälgitav aastast 1367, kusjuures Niguliste tänava joonel oli siin kaks hoonet. Neist ülemine, s.o. Niguliste tänavale avanev eraldati siit 1655. aastal (vt. kinnistu nr. 554) ja liideti uuesti käesolevaga alles 1888. aastal.

3.09.1367 (Erbebuch II, 234) härra Wynandus Swarte (nähtavasti vaimulik, kuna ei esine raehärrade hulgas) loovutab oma kaks nurgapoodi, mis asuvad Kullassepa tänaval (in platea institorum), kust minnakse Niguliste kiriku juurde (velud itur ad St. Nicolaum), raehärrale (1364-1378) Gotfridus Isured'ile (ka Ysvrede).

24.10.1379 (Erbebuch II, 700) Tallinna raehärrad loovutavad Wynandus Woltorp'ile kinnistud, mis ta on pärinud surnud raehärralt Gotfridus Ysvrit'ilt ja nende hulgas ka kaks poodi - in dicta platea (pl. fabrorum), qua itur ad St. Nicolaum. 1381.a. (Erbebuch II, 778) Winneke Woltorp loovutab Harju tänava nurga (= den ort in der smedestrade bi Albracht Groninc) . . .

See teade on ilma adressaadita, kes selgub siiski hiljem -

19.05.1385 (Rentenbuch 47) Wernerus vanne Haghen laenab linna raehärradelt 30 riimarka Stemmeremme vicaaria kapitalist nurgapoodidele, mis asuvad Harju tänaval (in platea fabrorum).

26.07.1387 (Rentenbuch 108) Wernerus vanne Haghen laenab Ghotfridus van der Berghe'lt 15 riimarka oma kinnistule, mis asub Kullassepa tänaval (in platea institorum).

16.03.1422 (Erbebuch III, 875) Padise kloostrivend härra

Werner van me Hagen (junior) loovutab Kullassepa tänava nurgal asuva kinnistu resp. nurgamaja (= dat orthus uppe der kremerstraten) Hans Warde'le.

1424.a. (Erbebuch III, 928) sissekandest selgub, et Hans Warde lesk on abiellunud Hans Smed'iga, kellele läheb ka elamu rhr. Herman Husmani kõrval, kuid noorele Hans Warde'le jääb isa pärandist kaks nurgapoodi, mis asuvad Kullassepa tänava (kremerstrate) nurgal.

13.10.1452 (Erbebuch III, 1294) Hans Warde'le kuulunud kaks elamut (woenhusere), mis asuvad Kullassepa tänava nurgal, kust minnakse Niguliste juurde (alse men to St. Nicolause geit), loovutavad Hans Beier, Rotger Pawels, Hinrik Palmdagh ja Hinrik Loere nüüd Roetger Pothorst'ile.

- See sai kodanikuks 1445 ja oli vähemalt lühikest aega linna müntmeistriks. Või oli see tema poeg?

12.04.1470 (Rentenbuch 1076-c) Rutger Pothorst laenab oma sugulaselt Hinrik Smed'ilt 900 marka oma elamu ja Kuninga tänava (konyneckstrate) nurgal asuva kahe poe peale.

1515.a. (AHB, 319-a) Rutgher Pothorst loovutab oma tütre Gherdeke kaasavarana Valentin van Hagen'ile maja, mis asub Kullassepa tänava nurgal, Hinrik remensnideri (nr.) vastas, kus ühel küljel elab Hinrick seyermaker (kinnistu nr. 343 Kullassepa tänava joonel).

- Valentin van Hagen sai kodanikuks 1511. aastal.

1516.a. (AHB, 319-a) Valentyn vame Hagen loovutab oma eelmainitud maja Hinrich Dellinckhußen'ile.

- Viimane sai "mustpeaks" 1479, kodanikuks 1483, oli 1508-1511 Suurgildi oldermaniks ning abielus Margareta von Wehren'iga.

1525.a. (AHB, 319-a) Reynoldt Dellinghußen koos oma mõlema õe meestega loovutavad kaaspärijale Corth Dellinghußen'ile nende isale kuulunud nurgamaja Kullassepa tänaval.
 - Corth Dellinghußen sai "mustpeaks" 1518 ja raehärraks 1525 ning suri 1536. Ta oli abielus rhr. Euert Hesselsi tütre Magdalenaga.

20.04.1554 (AHB, 319-a) surnud raehärra Curt Dellinckhuseni pärijate võõrmündrid loovutavad kaks väikest maja, mis asuvad Niguliste tänaval (in St. Niclas straten) Henrich Greueli (nr. 555) ja Herman Kremeri (nr. 343) vahel, Hans Rebentzin'ile. - Hans Ribbentzin (ka Robbensin) oli kodanik 1552.a.

14.11.1560 (AHB, 319-a) surnud Hans Robbensini lese ja lapse võõrmündrid loovutavad kaks väikest maja, mis asuvad Kullassepa tänava nurgal (in der kremerstraten upm orde), Hinrich Greueli (nr. 555) ja Hans Kallitzi (nr. 343) vahel, Hans Romer'ile. - Viimane sai kodanikuks 1561.a.

12.11.1578 (AHB, 319-a) Hans Romer loovutab Jürgen Schütte'le kaks väikest ühise katuse all olevat maja, millistest üks asub Kullassepa tänava nurgal (in der kannegeter straten up dem orde) ja teine Niguliste tänaval (in der St. Nicolaus strate), surnud Hinrich Grefe (nr, 555) ja Claus Bagge (nr. 343) vahel.

- Jürgen Schütte sai kodanikuks 1574. aastal.

28.10.1653 (NHB, 414) sissekandest selgub, et kinnistu on kuulunud rätsepale ja Kanuti gildi oldermanile Michel Schwabe'le (Michael Schwabach sai kodanikuks 1584.a.) ja sellelt läinud üle väimehele, rätsepale Adam Stoll'ile (sai kodanikuks 1607). Nüüd loovutab Vitus Weiß, kui Adam Stalli lese ja selle venna, Moritz Schwabe volinik, kaks

väikest, ühise katuse all olevat elamut, millistest üks asub tänava nurgal, Christian Lischi elamu (nr. 343) kõrval ja teine Herman Römeri (nr. 555) kõrval, surnud Jürgen Thiel'i lastele ja pärijatele.

- Jürgen Thiel sai kodanikuks 1609 seemiseparkalina.

28.10.1653 (NHB, 414) Jürgen Thieli laste ja pärijate võrmdindrid loovutavad Kullassepa tänava nurgal ja Christian Lischi (nr. 343) kõrval asuva maja Claus Reimers'ile.

Teine maja Niguliste tänava ääres, Herman Römeri (nr. 555) kõrval loovutatakse 15.05.1655 Marten Müller'ile (NHB, 414-a) (vt. kinnistu nr. 554).

Claus Reimers puudub kodanikeraamatus. Temalt on kinnistu läinud üle registreerimatult kübarsepale David Schneider'ile (pärintes Dresdenist, sai Tallinna kodanikuks 1661 ning mattis oma naise 1695.a.). Seejärel on kinnistu kuulunud kannuvalajale Gerth Bluhm'ile (ka Blohm, kes sai kodanikuks 1688 ja suri 1705. Tema lesega, Maria Holstiga 1708.a. abielludes sai kinnistu valdajaks tinavalaja Peter Reese (sai kodanikuks 1708 ja suri 1754).

23.10.1722 (NHB, 425-a) sissekandest selgub, et tolle, surnud Claus Reimersi nimel oleva kinnistu, mis asub Kullassepa ja Kuninga tänava nurgal, Jakob Koka (nr. 343) kõrval, on avalikult oksjonilt ostnud raesekretär Jobst Heinrich von Willen. Kolm päeva hiljem -

26.10.1722 (NHB, 425-a) härra Jobst Heinrich von Willen loovutab selle elamu tinavalajale Peter Rees'ile.

Selleks ajaks oli viimasel kaks naist juba surnud ning 1720 oli ta abiellunud kolmandaga, Magdalena Kater'iga.

23.04.1751 (NHB, 425-a) Kanuti gildi olderman Peter Rees loovutab oma maja, mis asub rätsepmeistri Andreas Obergi (nr. 554) ja tinavalaja Johan Sebastian Stieri (nr. 343) vahel, oma pojale, tinavalajale Carl Heinrich Rees'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1750 ja suri 1755. Ta oli 1741.a. abiellunud Dorothea Wohbeta Meyer'iga Bremenist, kes 1758.a. abiellus uuesti Pärnust pärineva tinavalajaga, Abraham Kupferschmidt'iga, kellele läks üle ka kinnistu.

Viimane sai Tallinna kodanikuks 1758 ja suri 1808.a.

Kinnistu nr. 344 järgmised omanikud olid:

09.10.1817 - Johan Gottlieb Fleschner, köösnerite olderman
- tema lesk, sünd. Steinberg

26.04.1857 - Hans Wilhelm Napoli, 3. gildi kaupmees

25.08.1861 - Heinrich Johan Clausen, rae konsulent

15.12.1870 - Carl-Robert ja Anton Johannson'id, kaupmehed

09.07.1882 - raehärra H. Th. Büttner

06.11.1898 - tema pärijad

01.06.1901 - August-Ferdinand Eduardi p. Schumann

03.03.1909 - Richard Johani p. Rank, kaupmees

20.12.1913 - Joseph Ado p. Abramson

21.08.1933 - Benjamin Rubanovitš

Märkus: käesolevast kinnistust lahutati 1653.a. nr. 554

ja 1888. aastal liideti see jällegi siia juurde resp. ühiste omanikkude kätte.